

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Nu skal jeg nok lade være med at snakke mere om økonomi, for det har vi jo gjort en hel del, men jeg vil gerne høre ministerens holdning til det, der står i Kornumrapporten vedrørende kommunernes medvirken og bevillingsnævne osv., osv. Som grundlag for redegørelsen lå jo bl.a. Kornumrapporten, og hvilken holdning regeringen havde til de forskellige anbefalinger i Kornumrapporten, og i Kornumrapporten anbefales det jo, at der foretages en systematisk organisering af indsatsen på alkoholområdet i kommunerne, hvilket f.eks. kan omfatte bevillingsnævnenes opgaver, og ligesådan siger Politimesterforeningen, at der bør ske en udbygning af bevillingsnævne, således at der findes bevillingsnævn i alle kommuner.

Kl. 18.40

Hvad er ministerens holdning til det? Ville det ikke være en god idé at få bevillingsnævn, sådan at vi fik lidt mere styr på det? Så ville det jo være kommunerne, der styrede det, men der kom alligevel lidt mere styr på det.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren siger, at hvis man gerne vil give skatteletter til en række borgere, så kan man ikke samtidig give til frivillige organisationer og andet.

Nu kan man jo sige, hvis ministeren gerne vil se tingene i sammenhæng, at det jo ofte er sådan, at det, hvis man ser på den samlede samfundsøkonomi, kan betale sig, vil jeg gerne sige til ministeren, at lave forebyggende arbejde, der som regel ikke koster så meget, frem for senere at skulle betale for alle de skader, der sker. Så hvis ministeren gerne vil se tingene i sammenhæng, burde ministeren faktisk bevilge nogle penge til forebyggende arbejde og behandling i stedet for senere at skulle betale for alle de dyre skader, der kommer, hvis folk først er ude i alkoholmisbrug og deres børn får problemer og skal anbringes osv.

Med hensyn til børnefamilier, og at man er nødt til at skære der, så er det, man giver penge til i øjeblikket, jo altså ikke i særlig høj grad børnefamilier. Der skærer man, både på ydelserne, på boligstøtten og på mange andre ting. Dem, man giver penge til, er altså de allerrigeste i det land.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

En sidste bemærkning til ministeren, som jeg synes ser mindre forstemt ud end før: Det er klart, at når man bliver fanget på det ene ben og har forsøgt en argumentation, der hedder: Nu gør vi en hel masse, og det så bliver påvist, og ministeren oven i købet medgiver, at det for resten ikke er rigtigt: Der bliver skåret på de frivillige organisationer, dem, der behandler er blevet beskåret, hvad gør man så? Jo, så vender man tilbage til det gamle radioprogram, der hedder »Og så til noget helt andet«. Så siger ministeren: Nu skal vi ikke diskutere snævert, nu skal vi diskutere bredt.

Jamen o.k., lad os så diskutere bredt – på menneskenes vilkår. Hvad er det, regeringen siger, hvis nu det er rigtigt, at det er tiden, der er problemet, som hr. Jørgen Winther gjorde opmærksom på? Regeringens monotone budskab er: arbejde mere, arbejde før, arbejde noget længere.

Så siger ministeren: Fattigdommen kan også være et problem. Yes, det er jeg helt enig i. Hvad er regeringens indsats i forhold til den store fattigdom, og at der inden for den sidste måned er kommet i hvert fald fire af hinanden uafhængige rapporter, der siger, at fattigdommen stiger? Så hvis ministerens brede tilgang holder, så må vi forvente, at også problemerne vil stige. Og så beskærer man i øvrigt tilbuddene. Derfor tror jeg, ministeren skulle holde sig til det snævre emne, for i bredden ser det endnu værre ud.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Poul Qvist Jørgensen – ja, undskyld – lige inden ministeren.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Det ser ud til, at det er helt umuligt for mig at trænge igennem, og det skal jeg da beklage. Men jeg er nødt til så at spørge igen: Hvad er det lige, der er galt med, at man prøver på at anskue tingene i dagens tema, alkoholproblematikken, noget mere holistisk, noget mere i en bredere sammenhæng, prøver på at kigge på det psykologisk, socialt osv., prøver på ikke bare – det er vigtigt – at tale forebyggelse, ikke bare tale unge, men prøver på at anskue det noget bredere?

Uanset hvor godt vores prævention, vores forebyggelsesarbejde lykkes – det lykkes faktisk ret godt, og det skal vi være glade for – hvorfor må vi så ikke tale behandling i dag? Og hvorfor